

1
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

П. № КС - 1
Дата 20.1.1997 г.

ГЛАВЕН ПРОКУРОР
НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

София, 20.1.1997 г.

В. У - 26

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ИСКАНЕ

от Главния прокурор на Република България

За обявяване в противоконституционност на параграфи 4,48,49 и 50 от Закона за изменение и допълнение на Закона за борба с противообществените прояви на малолетните и непълнолетните /ЗИДЗБППМН/, публ.в д.в. бр. 110/96 г.

УВАЖАЕМИ КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С цитирания параграф 4 от ЗИДЗБППМН е изменен чл.4 от ЗБППМН и е предвидено създаване на Централна комисия за БППМН към Министерския съвет, а не към Главната прокуратура, както бе преди изменението.

С посочените параграфи 48-49 към с.з. са предвидени преходни правила за изпълнение на изменението в чл.4 от ЗБППМН.

Тези разпоредби на ЗИЗБППМН са противоконституционни по следните съображения:

1. Създаването на ЦКБППМН към Министерския съвет противоречи на чл.чл. 8, 105 и 127 от Конституцията. С чл. 8 от Конституцията е предвидено разделение на властите на законодателна, изпълнителна и съдебна. В чл. 105 са определени функциите и

2.

правомощията на Министерския съвет, а в чл. 127 - тези на прокуратурата.

От съдържанието на ЗБППМН и по-конкретно от разпоредбата на чл. 1 е видно, че основните въпроси, които той урежда, а те са и основните задачи на ЦКБППМН - са по предотвратяване и борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните.

А тази дейност е във функциите и правомощията на съдебната власт и по-конкретно на прокуратурата. Въпреки оскъдната регламентация в чл. 127 от Конституцията това правомощие се изразява, както във функцията прокуратурата да следи за спазване на законността, така и в конкретните правомощия по т. 1 - по привличане към отговорност на лицата, извършили престъпления и по т. 2 - упражняване надзор при изпълнение на наказателните и другите принудителни мерки.

Тези общи постановки в Конституцията са конкретизирани и развити в Закона за съдебната власт - чл. 118 и 119 и в Наказателния кодекс / чл. 61 /.

От тях може да се направи извод, че прокуратурата съгласно Конституцията не само осъществява обвиненията в наказателния процес, а следи за спазване законността в най-широк смисъл на думата. Това ясно се вижда в разпоредбата на чл.119 ал.1 т.6 от ЗСВ. Според тази разпоредба "прокуратурата може да взема всички мерки при наличие на данни, че може да се извърши престъпление от общ характер или друго закононарушение. В случая не става въпрос за търсене на отговорност за извършено престъпление, а за мерки за предотвратяване извършване на престъпление и на всякакво друго закононарушение. Затова не може да се спори, че прокуратурата, освен преките правомощия за вземане на възпитателни мерки или осъществяване надзор на взетите принудителни мерки, има определящо правомощие

3.

по предотвратяване на престъпления и правонарушения на малолетните и непълнолетните.

2. Посочените в предходната точка функции и правомощия на ЦКБППМН нямат отношение към функциите и правомощията на Министерския съвет, предвидени в Конституцията. Дейността на Комисията не може да се приеме като осъществяване на вътрешна или външна политика, нито за осигуряване на обществения ред или на националната сигурност, нито като форма за общо ръководство на държавната администрация и на въоръжените сили.

3. След като функцията и задачите на ЦКБППМН е в рамките на функцията и задачите на прокуратурата и извън функцията и задачите на Министерския съвет, създаването на Комисията към Министерския съвет е в нарушение на чл. 8 от Конституцията, защото на Министерския съвет се дават правомощия, присъщи на съдебната, а не на изпълнителната власт.

4. Неконституционносъобразността на параграф 4 от ЗИДЗБППМН се очертава още в една посока - в състава на Комисията като членове са включени зам.председател на Върховния касационен съд и зам.главен прокурор и зам.началник на Националната следствена служба.

Това означава, че второто ръководно ниво на съдебната власт се поставя в подчинение и зависимост на изпълнителната власт и се включва в нейните структури.

5. Заслужава да се посочи и необоснованото разделяне на Съвета за криминологически изследвания и ЦКБППМН.

До изменението те бяха при Главна прокуратура и логично обвързваха общата дейност по изучаване причините за престъпността въобще и за непълнолетните, както и вземане на мерки за предотвратяването им. С изграждане на Комисията към Министерския съвет става разделяне на едни взаимосвързани и допълващи се дейности.

4.

6. Наведените съображения не ограничават и не подценяват ролята и значенето на изпълнителната власт в борбата с престъпността. Тя и по отношение на малолетните и непълнолетните има достатъчно форми и правомощия. Това ясно се вижда от чл. 2 ал.1 б. от "б" до "е".

Поради изложеното и на основание чл. 114 изр.второ от Закона за съдебната власт Ви сезирам и правя искане да обявите за противоконституционни параграфи 4, 48, 49 и 50 от Закона за изменение и допълнение на Закона за борба с противообществените прояви на малолетните и непълнолетните / д.в. бр. 110/96 г. /

ГЛАВЕН ПРОКУРОР:

ВБ